

És una gran sort

El còmput dels dies de la setmana/ hauria de semblar/ una activitat forassenyada

"No hi ha vida que no hagi estat immortal, ni que sigui un sol moment", va dir Wis?awa Szymborska. L'escriptora va néixer a Kórnik (Polònia) el 2 de juliol del 1923 i va morir l'1 de febrer del 2012 a Cracòvia. El 1996 va guanyar el Nobel de Literatura per una "poesia que, amb irònica precisió, permet il·luminar la realitat humana". Els seus poemes es meravellen davant de la vida i dels molts aspectes del món, amb una mirada atenta a les petites coses i als dolors de l'existència. La seva llengua és senzilla i precisa, necessària. La recordem amb el poema *És una gran sort* del llibre *Vista amb un gra de sorra: antologia poètica* (Columna, 1997). La traducció és de Josep Maria de Sagarra i Àngel.

Foto: Craig Sunter

És una gran sort
no saber del cert
en quin món es viu.

Caldria
haver existit molt abans,

sens dubte molt més
que no existeix ell.

Haver conegut altres mons
si més no per comparar.

Erigir-se per damunt del cos,
que no sap fer res més
que limitar
i crear dificultats.

Per al bé de les observacions,
de la claredat de la imatge
i de les conclusions definitives,
caldria transcendir el temps
en què giravolta tot plegat.

Des d'aquesta perspectiva,
ja us podeu acomiadar
els detalls i les anècdotes:

El còmput dels dies de la setmana
hauria de semblar
una activitat forassenyada,

Llençar una carta a la bústia
una ximpleria de l'edat juvenil,

Un rètol de 'No trepitgeu la gespa'
l'obra d'un foll.